

og skal her kun sige, at jeg meget bestemt fraraader, at man vedtager det. Svad Vædringsforslagene under Nr. 23 og 24 angaar, da vil jo deres Afgjørelse være Thingets Afgjørelse af, hvilket System der overhovedet skal vælges for Forsørgelsesstedet. — Vædringsforslaget under Nr. 25 skal jeg ingen Erindring gjøre mod, navnlig ikke imod den Forandring, der er fket med Hensyn til de frastilte Koners fremtidige Forsørgelsestjenestehjem, og ikke heller mod det, som indeholdes i det sidste Stykke af Vædringsforslaget, som jeg maa anse for at være en Forbedring eller i alt Fald for en høit ønskelig Regel, forsaavidt der ved Modereens Høgtetab fra en Kommunes Side maatte være tilstigtet at vælte Byrden af hendes Børn over paa den nye Mandts Forsørgelseskommune.

Strup: Mindretallets ærede Ordfører syntes mig at ville gjøre gjældende, at Flertallets Forslag i Virkeligheden hvilede paa det samme Princip, som Mindretallets, at Flertallet ligesaa fuldt som Mindretallet godkjendte Jødestedet som det principale Forsørgelsessted. Det forekommer mig nu rigtigst, at det er ganske mærkvaerdigt at ville paastaa, at det principale Forsørgelsessted efter Flertallets Forslag er Jødestedet, at Reglen altsaa efter Flertallets Forslag vil være det Forsørgelsessted, som i det allexselvndeste Tilfælde kommer til Anvendelse. For saavidt kan jeg i Øvrigt ikke have Noget imod den Paastand, der fremkom fra det ærede Mindretallets Ordfører, at det jo altid bliver noget vilkaarligt, hvad man vil betegne som Regel og hvad som Undtagelse. Jeg vilde jo ganske med samme Spøise kunne sige om Mindretallets Forslag, at dets Regel er, at Forsørgelse vindes ved Ophold paa Trængsstedet, og at Undtagelsen, det, man dernæst vender sig til, er Jødestedet. Jeg drager imidlertid af dette ligesom af andre Ytringer, det ærede Medlem for 10de Aarss (Sesjen) fremkom med, den Slutning, at det ærede Mindretal i Virkeligheden betragter sig som staaende Flertallet og dets Anskuelse langt nærmere, end Flertallet paa sin Side tror at staa Mindretallet, og jeg ser deri et godt Bærsel for, at man maaste dog tilsidst kunde blive enig paa det Grundlag, Flertallet har opstillet, hvorimod jeg bestandig nærer det Haab, at dette Thing, ikke vil gaa ind paa det Grundlag, som Mindretallet eller Lovforslaget har opstillet. — Jeg tilloob mig, da det ærede Medlem havde Ordet, at hvisse en Bemærkning til min Nabo, som imidlertid ikke undgik hans skarpe Spørelse. Det var, da han anførte, at man efter hans System aldrig vilde faae mere end to Kommuner at bestille med, at man efter det ærede 6te kongevalgte Medlems System vilde faae med 3 Kommuner, men efter det af Flertallet opstillede i det Mindste med 5 Kommuner at bestille. Jeg hviskede da til min Nabo, at det forholdt sig ikke rigtig, men det ærede Medlem hørte det og gjorde

en Bemærkning derom. Dersom det ikke havde været Tilfældet, skulde jeg have ladet Spørgsmaalet ligge, da det ganske vist er af underordnet Betydning. Efter Mindretallets Forslag vil der for det Første blive Spørgsmaal om den Kommune, hvori Vedkommende bor i det Dieblif, han bliver trængende, om han har boet der i 10 Aar; derefter undersøger man, hvor han er født, og naar man saa er kommen til Rundskab om, hvor han er født, undersøger man, om dette Jødested ogsaa er Jødeforsørgelsesstedet, thi disse to Ting falde efter Lovforslaget og Mindretallets Forslag aldeles ikke sammen. Det er altsaa ubetinget to Kommuner, det ærede Medlem har hævdet for sig. Svad dernæst angaar det 6te kongevalgte Medlems Forslag, saa er det ganske klart, at man efter det, ligeaa vel som efter det nuværende System, kan faae at gjøre med et næsten ubegrændset Antal Kommuner. Man undersøger først, om vedkommende Trængende i 10 Aar har opholdt sig paa det Sted, hvor han nu er. Dernæst gaar man til hans foregaende Opholdssted og ser, om han har været der i 10 Aar og saa til det næste og ser, om han har været der i 10 Aar; altsaa Tallet af de Kommuner, man efter disse Forslag har at undersøge, er egentlig kun afhængig af, hvor mange Gange 5 eller 10 Aar kan gaa op i et Menneskes Levealder efter det 18de Aar, og naar man er færdig dermed, kommer man til Jødestedet osv. — Jeg kan ikke Andet end være det ærede Medlem taknemlig for den Ytring, han fremkom med, nemlig at man ved Meget af, hvad der er fremsat for at forsvare hans System, i Virkeligheden har gjort det en Bjørnetjeneste; deri er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem. Det forekommer mig, at man f. Ex. ikke let vilde kunne gjøre det, som det ærede Medlem nu kæmper for, en slettere Tjeneste end at gjøre opmærksom paa, at Hjøndt hans System intet Sted, os bekendt, i Verden er antaget, saa har det dog engang i et andet frit Land været foreslaaet af en Kommission, der ligesom vor Fattigkommission har været nedsat for at undersøge disse Spørgsmaal, men da det kom ind i Parlamentet, blev det forkastet. Jeg haaber, det skal gaa Fattigkommissionens Forslag paa dette Punkt paa samme Maade, at det efterat være kommet frem i Thinget ikke der vil finde Tilslutning, der blev da fremhævet, at man meget maatte fortryde, at man havde forkastet dette engelske Fattigkommissionsforslag, og hvorfor? Fordi den store irske Udvandreskrøm efter den Tid for en meget væsentlig Del tog sin Vej over til England, skafte England en billig Arbeidskraft, men saa maatte England ogsaa forsvøge disse Ireer, da de ikke længere kunde gjøre det selv. Det vil altsaa være de ærede Herrers Mening, at det vilde have været det Fornuftigste og Rigtigste, at England efterat have nydt Godt af den billige Arbeidskraft, som den store irske Udvandreskrøm havde bragt det, skulde, efterat den var udslidt i Englands